

Spelarit 3-2007

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry

Minna Canthin Karkelot 15.-17.6.

Perjantaina aamupäivällä nenä kohti Tikkurilan asemaa ja bussia odottamaan. Mukava joukko lähdössä tanssimaan ja tällä kertaa Kuopioon. Tanssii ryttyytettään Kuopiossa, kertoo jo paljon.

Bussi täyttyy ääriään myöten ja matka voi alkaa. Iloinen puheensorina kaikaa bussissa ja muutama juomapullokkin sihahtelee auki, onhan kaunis ja lämmin kesäpäivä Suomen suvessa.

Matkan puolenvälin paikkeilla pysähdytään Juvalle syömään sekä tehdään tarvittavat juomatäyden-

nykset ja matka jatkuu.

Kuopioon saavuttaessa viemme ensin koulumajoitukseen menevät ja sen jälkeen me

loput jotka majoittuvat kuka mihinkin hotelliin. Minä, Hannu, Arja ja Pena ankkuroidumme rannan tuntumaan, kesähotelli Lokkiin.

Puvut kaappiin ja suunnistamme läheiseen kauppaan ostamaan aamupalatarvikkeita. Kartta kädessä törmäämme nuorisojoukkoon ja he avuliaina ovat heti neuvomassa meitä oikeaan suuntaan. Samalla reissulla käymme varaamassa pöydän Sammosta illaksi. Niin ei tosiaankaan pankista vaan maailman parhaimmasta muikkuravintolasta.

Illalla menemme syömään ja ah, ei voi muuta kun todeta että muikut ovat todella suussasulavia.

Väsy käy kypälään ja ajatus aamulla olevasta yhteisestä kenttäharjoituksesta vauhdittaa kömpimään vällyjen alle.

Lauantain harjoitukset sujuvat kommelluksitta ja keskustan kujille suuntaa tie. Pikku Pietarin kujalla kuluu aika katsellessa kaikkia ihania kädentaitojen luomuksia.

SYYSKOKOUS 27.11.2007

Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry:n syyskokous pidetään **tiistaina 27.11. klo 18.00 Kotiseututalo Päkaksessa** osoitteessa Vanha Kuninkaantie 2, Tikkurila. Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat. Kaikki seuran jäsenet ovat tervetulleita kokoukseen!

Mukaan tarttuvat myös pellavaiset saunatakit.

Istahdamme torin laidalle syömään lihalörtsyjä ja saamme kokea lupsakkaan savolaiseen tyyliin käydyin rupattelutuokion paikallisen asukkaan kanssa.

Katsastamme muutaman puiston ja rannasta nousemme ”puattiin” ja näemme Kallaveden kaunista vesistöä ja upeita rantoja.

Sunnuntaina on jälleen kaunis kesäpäivä ja suuntaamme askeleet kohti kulkueen kokoontumispaikkaa. Matkamme aikana meidän pysäytetään muutaman kerran.

Ulkomaalaiset turistit haluavat kuvata meitä kansallispuvuissa ja kyselevät, milloin ja missä esiinnyimme. Samoin paikalliset asukkaat huutelevat ravintolan terassilta, että: ”ellekkää männä vielä, minä otan teistä kuvan kun te ootte niin haaskan näkösiä”.

Kaupungin läpi halkova kulkue otetaan hymyillen ja iloisin vilkkuksin vastaan. Tunnelma alkaa kohota ja pääsemme vihdoinkin torille tanssimaan. Hymy huuleen ja jalalla koreasti.

Esiytykset ovat pian onnellisesti ohi ja matka kotiin alkaa. Bussissa on vapautunut tunnelma ja väsymyksen kaltainen helpotus aistittavissa. Riitta jakaa tanssijoille kaikenmaailman pikku palkintoja mistäkin asiasta sekä tulee Matin kanssa myös itsekin palkituksi ja halatuksi. Lapset laulavat monet laulut ja jokunen väsynyt tanssija nukkuu.

Kotimatka päättyy Tikkurilassa halauksiin ja hyvän kesätoivotuksiin. Missähän päin sitä ensikesänä pannan jalalla koreasti?

Raija

Jotain sinistä ja paljon käsintehtyä - Seurasaaren juhannusparin Marikan ja Tapanin häät

Juhannusaatto eli perjantai 22.6.2007 oli ikimuistoinen päivä Marika Rannan ja Tapani Siltasen elämässä. Nuoripari vihittiin silloin Karunan vanhassa kirkossa Seurasaaren juhannushääparina.

Mitenkäs tähän oli tultu? Tapani kertoo: "Olimme ystävän häissä viime vuoden elokuussa. Tavan mukaan sulhanen heitti sukkanauhahan, jonka minä sain kiinni, ja morsian heitti kimpun, jonka napasi Marika". Mikäs siinä sitten auttoi, ilmassa jo väreillyt ajatus oli saanut kaksinkertaisen vahvistuksen ja hääjärjestelyihin ryhdyttiin.

Tapani halusi vihkipaikaksi jonkun tunnelmallisen vanhan kivitai puukirkon. He huomasivat Seurasaarisäätiön nettisivuilla ilmoituksen, jossa haettiin vihkiparia Seurasaaren juhannushääpariksi.

He ottivat yhteyttä Seurasaarisäätiön Aila Niemiseen ja tapasivat hänet elokuussa Tomtebon Elo-tantsuissa. Keskusteltiin ja kyseltiin puolin ja toisin, ja elo-syyskuussa asia oli selvä, heistä tulisi Seurasaaren juhannushääpari.

Vuodenvaihteessa vieraille lähti kaunis itse tehty ennakkoilmoitus ja huhtikuussa varsinainen kutsu - käsistään kätevä nuoripari oli värkännyt upeat siniset kortit, joissa kaksi lintua tuo runojen ja hopeareunusten siivittämät kutsut hääjuhlaan. Kutsun ohessa lähti 16-sivuinen (!) häälehti, joka kertoi kuvien kera mm. Marikan ja Tapanin elämäntarinat, ennen ja jälkeen kohtalokkaan tapaamisen Multian potkukelkkailukisoissa, sekä sisälsi ohjeistusta Seurasaaren tuleville häävieraille.

Marikan askaroi hääpuvun kanssa. "Olin hankkinut puvun jo aiemmin, olin ihastunut sen kauniiseen ristikkokuviointiin. Nyt irrotin siitä hihat, tein sinisen keepin, ja lisäksi muita sinisiä somisteita", kertoo Marika. Siniset kukat täydensivät asun.

Hääpari saapumassa juhla-
kentälle Spelarien kantaman
häätaivaan alla.

Kaksi viikkoa ennen häitä, aamulla, huomattiin, että pari huppu miestä työntää parkkipaikalla heidän autoaan! Tapani riensi hätiin. Kavereitahan sieltä huppujen alta paljastui, ja heillä oli Tapanille kapteeninpuku ja lentolippu Riikaan. Malmin kentälle mentiin ja noustiin ilmaan, ei kuitenkaan ihan Riikaan saakka vaan käytiin katsastamassa tuleva juhlapaikka Seurasaari ilmasta käsin. "Päysin minäkin tosiaan hetkeksi puikkoihin", kertoo kapteeni-Tapani.

Viikko ennen häitä ryhmä Marikan ystäviä kaappasi Marikan mukaansa. Karting-ajelulle oli tarkoitus mennä. Erinäisten vaiheiden jälkeen päädyttiin Tallinnaan, mistä sitä kartingia sitten löytyi. Kohteen salassa pitämiseksi laivaan mennessä Marikan silmät oli sidottu ja korvilla oli isot kuulosuojat. Tullimies kai vähän hämmästeli...

Toukokuun puolivälissä alkoi mediamylläkkä. Vantaan seurakuntien lehti Vantaan Lauri haastatteli ensimmäisenä, sitten myös Helsingin Sanomat ja alueelliset lehdet Länsiväylä, Vantaan Sanomat ja Helsingin Uutiset.

Ylen Aamu-TV:ssä oli haastattelu hääpäivää edeltävänä aamuna. Aamuvarhaisella Marika ja Tapani lähtivät Seurasaaren ravintolaan haastattelua varten. Haastattelutilanteessa ei juuri jännittänyt, toimittajien kanssa oli jutusteltu jo useampaan kertaan aiemmin.

Meno on vielä aika lennokasta näin alkutaipaleella. Ehkä jalat kannattaa jatkossa pitää tukevimmin maassa? Hääparin polskaa juhlakentällä.

Hääpäivää edeltävä ilta piti Marikalla olla tyttöjen ilta. Sulhasesta vain ei tahdottu päästä eroon, oli teknisiä ongelmia. Hääauto-Jaguarin akku ei toiminut ja se piti vaihtaa. Siksi Tapani pääsi lähtemään bestmanin luokse vasta kymmeneltä illalla.

Hääpäivän aamuna oli monenlaista menoa, ravintola oli koristeltava, matkalaukku piti viedä valmiiksi hotelliin, jossa hääpari viettäisi häyönsä, opastuskyltit - käsin tehdyt tietysti - piti viedä paikoilleen, ensimmäisten vieraiden jo saapuessa paikalle.

Karunan kirkkoon Marika tuli

hevoskyydillä Seurasaaren sillalta ja Tapani taas sai kyydin Jaguarilla kirkon eteen. Kirkossa odotti pappi, jonka puhe yllätti kaikki. "Pääsääntöisesti nauroimme vihkipuheen ajan" kertovat Tapani ja Marika.

Ulos mennessä vihkipari sai niskaansa koivunlehtiä ja sitten he kulkivat hääkatoksen - häätaivaan - alla kirkosta ravintolaan. Häätaivasta kannattelivat Spelareista tutut kansantanssikaverit.

Ravintolassa syötiin ja juotiin

tietysti kakkukahvit, oli puheita ja muuta ohjelmaa. Illalla siirryttiin Seurasaaren lavalle, jossa hääpari tanssi häävalssin ja Pörriäiset-kansantanssiryhmä esitti Nauvon menuetin ja polskan. "Polskan alkaessa meidätkin työnnettiin lavalle, olimmehan kenties 15 minuuttia ehtineet harjoitella polskaa", kertoo Tapani.

Ilta kymmeneltä hevosrattaat veivät nuorenparin kokkorantaan. "Se oli uskomatonta. Lukemattomat ihmiset ympärillämme toivottivat meille onnea eri kielillä" muistelee Marika. Soutajat veivät heidät kokon ääreen ja nuoripari sai sytyttää kokon.

Näin kallistui iltaan Marikan ja Tapanin hääpäivä. Onnea meiltäkin!

Kyyhkyläisiä
haastatteli Tarja

Oletko sinäkin aikeissa järjestää juhlat? - Hää, synttärät ym. perhejuhlat?

Seuran jäsenillä on nyt mahdollisuus lainata seuran astioita. Tarjolla on mm. 80 kpl valkoisia matalia lautasia, kastike- ja salaattikulhoja sekä kahvilakäyttöön tarkoitettu kahvinkeitin jne.

Jos kiinnostaa, lisätietoja antaa

Raija Hukkanen p. 0400-628 096 mielellään iltaisin
tai sähköpostilla raija.hukkanen@kolumbus.fi

Påkaksen talkoissa
siivottiin seuran varastoa
7.5.07

Seurasaaren lasten
tansut Tomtebossa
20.5.07

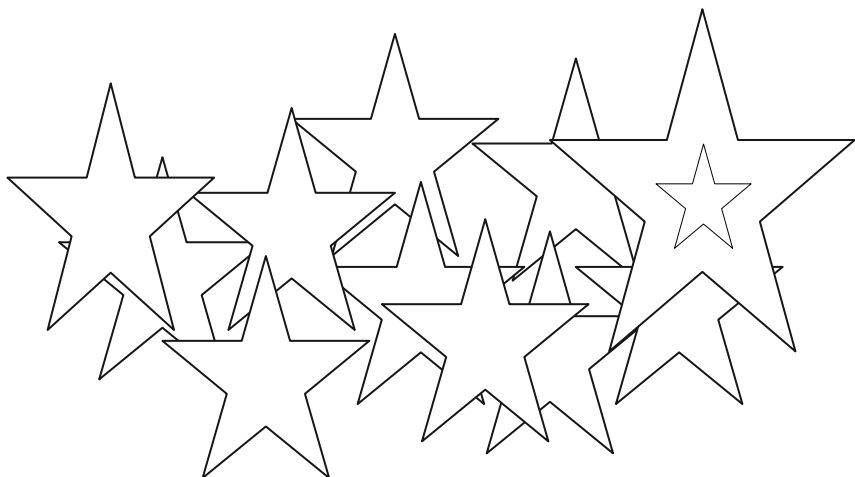

Helsinki-päivän esitys
Seurasaaren Antintalolla
12.6.07

Aikuiset Espo Folkissa
Espo lavalla 19.6.07

LASTENSIYUT

Tähdet ovat syttyneet syksyiselle taivaalle. Montako tähteä löydät kuvasta? Väritä jokainen tähti omalla värillään ja katso, miten saat uusia värejä aikaan kohdissa joissa tähdet menevät päällekkäin.

Mene ulos illalla ja etsi tuttuja tähtikuvioita. Löydäthän ainakin Otavan seitsemän veljestä?

.....

Helppoa salakirjoitusta on, kun jokainen aakkonen saa oman numeron. Tee avain antamalla A-kirjaimelle numero 1, B:lle 2 jne. Selvitä, mitä tässä lukee:

20	15	18	19	20	1	9	14	1		20	1	1	19	
20	1	14	19	19	20	1	1	14!	20	21	12	5		
13	21	11	1	1	14			19	9	14	28	11	9	14!

Vinkki: tällaista salakieltä ei kannata käyttää kaverin kanssa ihan suoraan, koska se on liian helppo arvata. Muuttakaa salakieltä niin, että aloitattekin numeron 1 jostain muusta aakkosesta. Jo voittekin kirjoitella salasanomia, joista muut eivät saa selvää!

Olipa kerran 4 tanhuaja tyttöstä. Heidän nimensä olivat Raija, Saija, Maija ja Taija. Tyttöjen lempitanssit olivat katrilli, masurkka, valssi ja polkka, lempivärit olivat sininen, punainen, vihreä ja keltainen sekä lempijuomat olivat vesi, piimä, maito ja mehu.

Raija tanssi mieluiten polkkaa, mutta ei voinut sietää sinistä väriä. Saija joi maitoa ja katseli Taija katrillia.

Maija pukeutui vihreään, mutta ei tanssinut masurkkaa.

Taijan mehu hölskyi keltaisessa pullossa.

Maija ei juonut piimää.

Selvitä, mikä tanssi/väri/juoma kuuluu millekin tytölle!

Oikeat vastaukset sivulla 15.

Lasten sivut laati Minna

Kuopio, Canthin Karkelot meidän näkökulmastamme 15.-17.6.2007

15.6.07 Olipa kerran Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry, jotka lähtivät Kuopioon kesäleirille. Kaikki olivat intoa täynnä, kun saavuimme Göranin bussille Myyrmäen jäähallille aamulla anivarhain. Körötelimme bussilla monen monituisen mukavaa tuntia. Matkan aikana pelasimme Uunoa, lauloimme, nauroimme, kuunteelimme musiikkia, sekä tietysti lasten karaokea a’la Anna ja Jenni. Seitsemän tuntisen matkan aikana jäätelön ja eväiden kulutus oli suuri.

Asetuimme taloksi Savon Ammatti- ja Aikuisopistolle, ensimmäiseen kerrokseen! Suihkut olivat eri rakennuksessa, ylimmäisessä kerroksessa, joten tässäkin pätee vanha sanonta “aina ei voi saada kaikkea.” Jotkut olivat varautuneet koulun koviin lattioihin

huonommin kuin jotkut toiset. “Otan osaa”, sanoo Jenni, joka lähti Kuopioon tavallisen makuualustan voimin, mutta päätyi Romin luksuspatjalle kuokkavieraaksi. Oikea Tuhkimotarina.

Illalla vietimme aikaamme Puska-soittojen parissa. Tämä ei siis suinkaan tarkoita sitä, että soittelimme

SKY:n lipun airueina Sanna ja Taru, KTNL:n lippua kantamassa Tatu ja airoina Romi ja Tiia.

puskissa, vaan tanssimme mm. slovakialaisia kansantansseja koulun salissa. Yhtäkkiä Hallikaisen Jenny suvaitsi liittyä seuraamme aina karulta Jyväskylän seuduilta saakka. Iltapala oli tänään vapaa-valintainen, joten lähdimme nälkäisinä kartan kanssa suunnistamaan kohti Kuopion keskustaa. Oli synkkä harmaa ilta, ketään ei näkynyt missään, mutta kun avasimme McDonald'sin oven, näimme elämän valon. "Siellähän ne kaikki kaivatut Kuopiolaiset olivatkin", sanoo Minna. Loppuilta kului rattoisasti Unojojen parissa. "Kaikki ymmärtäkööt miten haluaa", sanoo vuorostaan Tiia.

16.6.07 Kukon laulun aikaan menimme nauttimaan herkullisesta Amiskan aamupalasta. Aurinko paistoi jo täydeltä taivaalta, kun saavuimme harjoituskentälle tanssimaan. Ja Spelarit loistaa jälleen. Harjoitusten mittavan uuvutuksen jälkeen kaikki suuntasivat omille teilleen. Me lähdimme kuumissamme pulikoimaan. Lopulta kun ranta löytyi ja menimme

"uimaan", totesimme veden jääkylmäksi. Vesi oli noin +13 asteista, ja vain Jenni ja Jenny uskalsivat mennä kunnolla uimaan.

Tiialla oli jalka nyrjähtänyt ja se vuosi verta, kenkä hiersi ja elämä ei ollut mallillaan. Niinpä Romi, Jenni, Susanna, Anni ja Jenny paikansivat hevoskyydin itselleen läheiseltä hotellilta torille. Rampa Tiia, Minna ja Janina katselivat, kun muut huristelivat hevosen kyydissä heilutellen ohii. "Kiitti tästä", toteaa Tiia. Kauppakeskus Minnan kautta koululle ja syömään. Ruoan laatu oli viiden tähden luokkaa. Kansantanssikonsertti ja Pullabaalit pidettiin illalla. Kansantanssikonsertissa esiintyi slovakialainen, unkarilainen, venäläinen ja suomalainen ryhmä.

Tämä oli erittäin haikea ilta Riitan kannalta, sillä hän joutui luopumaan leipälapiostaan Pullabaaleissa. Näin ollen Riitan pitää nyt hankkia uusi kurinpito tapa. Pullabaaleissa saimme myös merkit, jotka olimme suorittaneet kevään aikana. Tanssimme ja pidimme taas hauskaa... Pienemmät olivat jo nukkumassa kun tulimme huoneeseen, joten melkein kaikki isommat jäimme käyttävään Unoilemaan. Kaikki olivat väsyneitä, joten jutut olivat porkkanatasoa.

17.6.07 Kun lipunkantaja Tatu ja aivot Tiia ja Romi havahtuivat muutaman tunnin yöunien jälkeen tietoon, että haudoille lähtö olisi puolen tunnin päästä, syntyi pienoinen paniikki. Tässä minimaalisessa ajassa piti vetää itsensä ylös sängystä, syödä aamupalaa ja kaunistautua kera kansallispuukujen! Aamupala oli jo jäänyt väliin, joten me muut heräsimme suoraan

lounaalle. Sankarihauta-tilaisuudessa tapasimme tuttavamme "Takatukan". Kun Tatu, Sanna, Susanna, Tiia ja Romi tulivat sankarihaudoilta, ahtautuivat muut jo hyvää vauhtia kansallispukuihinsa. Kulkue koottiin kasaan ja aloimme vaeltaamaan laulaen, tanssien ja iloisille Kuopion kansalaisille vilkutellen kohti toria. Kuopion kansalaiset olivat suvainneet tulla pois McDonald'sista ja kadut olivat näin ollen täynnä ihmisiä. Tanssipaikkana oli mukulakivialusta keskellä toria, joka ei meistä ollut kovin järkevää, koska koko juhlan tunnelma ja jännitys laimeni kummasti paikan takia. Musiikki kehtasikin alkaa ennen kuin Spelarit olivat asettuneet lähtöasemiinsa, joten saavuimme tyylikkäästi myöhässä kesken tanssin esiintymispaikalle. Paikkasimme kuitenkin pikkumyöhästyksen upealla tanssilla, ja saimme paljon kehuja. Loppuhuipennukseksi eräs mies tarjosi uupuneille tanssijoille jäätelöt. Erityiset kiitokset tälle miehelle.

Tanssiesityksien jälkeen oli vuorossa Jorma Uotisen näytös. Emme nähneet häntä, mutta Jorman sulosointuinen ääni kantautui korviimme kauaskin. Bussi vei meidät koululle ja ku-

Viltillä istuen odotetaan omaa vuoroa.

riuduimme kansallispuvuistamme. Kamat kasaan ja bussilla kotia kohti. Välillä ruokimme Göranian pullalla ja kahvilla, kunnes taas jatkoimme kotimatkaamme. Minna ja Jenni muodostivat loistavan team Uunot, mutta toinen Unoista poistui keskuudestamme kesken matkan. Niinpä Romi paikkasi Jenniä loppumatkan. Tuijotimme piirrettyjä, Unoilimme ja Jenni ja Anna hoitivat taas musiikkipuolen. Eipähän ainakaan ollut hiljaista tai tylsää. Riittä jakoi kunniapalkintoja bussissa ja kaikki saivat perinteisen tikkarin esiintymisestä. Matka sujui todella nopeasti! Väsyneinä, mutta iloisina ja onnellisina saavuimme kotiin. Oli taas oikein onnistunut ja mukava matka monine hyvine muistoineen!! Sen Pitäinen Se.

Kiitos kaikille jotka olivat mukana ja tekivät tästä hauskan matkan, sekä tietysti Riitalle, Matille, Göranille ja miehelle, joka tarjosi meille jäätelöt.

Tekstin sävelsivät: Anni, Jenni, Minna, Romi ja Tiia.

Tanssijat ja pulu
Kuopion torilla.

Seuramme toiminnan merkkihenkilöitä osa 3

Haastateltavana ohjaaja Riitta Kangas

1. Kuinka kauan olet harrastanut kansantanssia?

Aloitin askelikkoharjoitukseni kotikyläni kallioilla kesällä 1956 mummini ohjauksessa. Mummu lauloi ja minä tanssin. Suuremmat kuviot muodostettiin kansakouluni tanhukerhossa, joka kokoontui kerran viikossa illalla. Siellä koko 40 oppilaan luokka oli mukana. Se lopahti 4 vuotta myöhemmin, kun ohjaaja sai vauvan ja muutti pois.

Ripille päästyäni, juhannuksena 1964, sain luvan lähteä lavatansseihin. Kolme kerta viikossa mentiin eri suuntiin joko polkupyörällä, mopon kyydissä, linja-autolla tai mikä parasta jo ajokortin saaneiden, lähes aikuisten poikien kyydissä (Dodge, Anglia, Mosse). Aina paikalla ei ollut orkesteria, vaan tanssimme levyjen tahdissa.

Tanssireissut harvenivat 1970-luvulla. Menin naimisiin, opiskeltiin, lapset syntyivät.

2. Miten tulit mukaan Helsingin pitäjän tanhuujiin ja spelareihin?

Sain iltalomaa lapsiltakin 1980 alussa ja aloitin kansantanssin uudelleen kansalaisopiston ryhmässä Pähkinärinteessä. Pari vuotta myöhemmin kuulin naapureilta, että Martinlaaksossa kokoontuu tanhuryhmä ja että sinnekin otetaan uusia tanssijoita. Tulin mukaan Helsingin pitäjän tanhuujiin ja spelareihin Lampilan Lauran ja Kössin kyydissä!

Ulla ja Hilding Haaparinne ottivat minut ohjattavakseen. Heiltä olen oppinut paljon. Tanssin iloisessa aikuisryhmässä parisen vuotta, kunnes aloin sen ohessa ohjata myös lapsiryhmää Myymäessä. Kävin myös Lyytikäisen Hilkan ja Behmin Raimon harjoituksissa.

3. Olet nyt ohjaajana sekä aikuisille että nuorille. Kuinka kauan olet toiminut tanhuohjaajana?

Ohjaajana olen ollut yli 20 vuotta. Suoritin Etelä-Hämeen Nuorisoseurojen Liiton 3-vaiheisen tanhuohjaajakurssin 1986–1987. Se antoi lisää varmuutta ja valmiuksia ohjaukseeni. Suoritin niihin aikoihin myös kuparisen nuorisoseuramerkin sekä kuparisen ja hopeisen tanhumerkin. Niiden saamiseksi oli opiskeltava ja omaksuttava lisää kansantansseista, perinteestä, ohjaamisesta. Kansantanssinopettajaksi valmistuin Suomalaisen Kansantanssin Ystävät ry:n, Tampereen yliopiston kansanperinteen laitoksen ja Varalan Urheiluopiston suunnittelemalta kurssilta syksyllä 1997.

Pitäisikin taas kaivaa oppikirjat ja muistiinpanot esiin ja verrata, mitä kansantanssialalla on 10-20 vuodessa tapahtunut ja miten oma näkemykseni on mahdollisesti niiltä ajoilta muuttunut.

4. Mikä ohjaamisessa on parhainta?

Parasta on yhdessäolo, yhdessä tekeminen, uuden oppiminen ja tanhuujiin innostunut osallistuminen ja yrittäminen sekä iloinen nauru harjoituksissa.

5. Mikä siinä ei aina ole niin kivaa?

Ohjaaminen ja tanssiminen ovat minullekin harrastus, jossa on kyllä paljon työtä! Yritän aina kääntää negatiiviset asiat jotenkin myönteisiksi, muuten en jaksaisi pitää tätä harrastuksena.

6. Mikä on oma suosikkitanssisi?

Riippuu tilanteesta, orkesterista/pelimanneista, tanssittajasta, tunnelmasta. Valssit toimivat kaikissa tilanteissa. Menuetit vievät menessään, piirileikit rentouttavat, tiivistunnelmainen tango sulkee pois ulkopuoliset, polska vapauttaa, katrillit ovat säännönmukaisuudessaan turvallisia ja polkka koettelee kuntoa.

7. Miten toivoisit seuran kehittyvän tulevaisuudessa (erityisesti tanhuamisen osalta)?

Jotta seura pysyisi aktiivisena ja elinkelpoisena tulevaisuudessakin, on lasten ja nuorten osallistuminen toimintaamme ensiarvoisen tärkeää. Ilahduttavaa on, että Hentusen Susanna on ottanut ohjattavakseen lapsiryhmän ja Salosen Topi on tullut mukaan pelimanneihin. Syksyllä uusia tanssinharrastajia on tullut muutamia, mutta lisä ei olisi pahitteeksi. Toivoisin, että perinteisen suomalaisen kansantanssin arvostus seurassamme säilyisi uusista koreografioista ja vauhdikkaista sommitelmista huolimatta. Suomalainen kansantanssi muunteluineen on arvokas perintö, iloinen asia, rikassisältöinen ja askelikoiltaan ainutlaatuinen. Vain tanssimalla ja soittamalla viemme omaa suomalaista kansanperinnettämme seuraaville sukupolville ja muun maailman nähtäväksi.

8. Mikä on mieleenpainuvuin tapahtuma, johon olet tanhun merkeissä osallistunut?

Niitä on paljon ja hyvin erilaisia! Tältä istumalta tulee mieleen nuorten kanssa tekemämme Islannin matka, osallistuminen Fär-saarilla pohjoismaiseen illanviettoon, Nordlekin avajaispolkka Linköpingissä, Suomen polkkakilpailujen finaalitanssi ja masurkkakilpailut Tampereella. Kesäjuhlat Suomen eri paikkakunnilla ovat aina mieleenpainuvia, samoin Pilkistykseen onnistunut läpivienti. On kyllä vaikeaa eritellä yhtä tapahtumaa!

9. Ehditkö tanhun ja ohjaamisen lisäksi harrastaa muuta?

Hoidan 3-vuotiasta Juhania. Se on työllistävä, mutta paljon antava mummun harrastus! Luen kirjoja, jännitystä, runoja, historiaa, kausiluontoisesti. Pihatöitä riittää ja pyöräilen päivittäin jonkinmoisen lenkin. Tanhuohjelmistojen ja sikermien suunnittelu voitaneen ainakin näin syksyisin lukea myös harrastukseksi. Lavatansseissa käyn, joskin nykyään harvemmin. Liekö laiskuutta vai ajan puutetta. Se on hyvää liikuntaa, suosittelen kaikille!

Riittaa haastatteli Minna

Lasten ja nuorten yhteispohjoismainen kansantanssitapahtuma Barnlek järjestetään ensi vuonna 2.-6.7. Porsgrunn –nimisessä kaupungissa Telemarkin maakunnassa Norjassa.

Osallistumispaketin hinta tulee olemaan noin 110-120 € ja se sisältää osallistumisen, majoituksen ja ruokailut. Lisäksi tulee kustannuksia bussista ja laivapaidoista. Ennakkoilmoittautumiset tehdään tämän vuoden lopulla ja kerätään myös varausmaksut 10 €/lähtijä.

Lisätietoa löytyy Barnlekin kotisivulta www.barnlek2008.no.

MYYDÄÄN

Onko sinulla/tyttärelläsi, ystävättärelläsi, työkaverillasi tai kenties sukulaisellasi kiinnostusta ostaa Helsingin pitäjän naisten kansallispuku?

Puku on priimakunnossa (hame, esiliina, paita, huivi ja tykkimyssy).

Koko 38. Puku sijaitsee Malmilla, Anianpellontiellä.

Ota yhteyttä s-postilla risto.silvast@pp.inet.fi tai puhelimitse.

Risto Silvast 040 5570315.

Helsingin pitäjän miesten puku (housut, liivi, 2 paitaa, lakki, sukat, kengät ja vyö). Koko 50-52. Tiedustelut Helge Lehtola 0400-697 501.

Helsingin pitäjän naisten puvun kankaat (hame-, pusero-, esiliina-).

Tiedustelut Arja Salmelin 050-349 2865.

HALUTAAN OSTAA

Tytön kansallispuku, koko 150 cm. Heidi Kuukkanen, 0400-722 562.

Tapahtumakalenteri

- 20.10. Kansantanssinuorten Liitto 25 vuotta. Työpajat klo 10-14, juhla klo 15. Nikkarin koulu, Keskikatu 3, Kerava
- 28.10.-4.11. Hollo ja Martta festivaali, www.hollojamartta.fi
1.11. klo 19 kansainväl. kansantanssikonsertti, Kanneltalo
- 10.-18.11. Vantaan kansanmusiikkiviikko, erilaisia tapahtumia, www.suomenkansanmusiikkiliitto.fi/pages/Kaamospelit07.html

Vuosi 2008

- 11.-12.1. Folklandia-risteily
- 26.1. Spelarit 26v illallistanssiaiset, Puistokulma, Talkootie 4
- 30.3. Kevätpilkistys Kilterin koululla
- 18.-20.4. Komeesti kylän kohdalla! Kevättapahtuma ja tanhukatselmus Kangasalla
- 13.-15.6. Pihkurin Pyörähdys –kesäjuhla Viitasaarella
- 2.-6.7. BARNLEK 2008 Porsgrunnissa Norjassa

Oikeat vastaukset lasten sivujen tehtäviin:
- tähtiä on 12.
- Salakielet: Torstaina taas tanssitaan! Tule mukaan sinäkin!
- Neljä tyttöä:
- Raija: polkka, punainen, pima.
- Saija: masurkka, sininen, maito.
- Maija: valssi, vihreä, vesi.
- Taija: kattrilli, keltainen, mehu.

Seuraava lehti ilmestyy joulukuussa. Kirjoitukset ja piirustukset ym. materiaali Sannalle, Tarjalle, Minnalle tai Matille **marraskuun puoliväliin mennessä.**

Sanna Laakso, 050-530 9108, sanna.laakso@kansantanssinuoret.fi,
Tarja Lahtinen, 878 6105, tarja.lahtinen@anilabsystems.com
Matti Lankinen, 0400-422 417, matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi,
Minna Suokas, minna.suokas@kolumbus.fi

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA:

- * Riitta Kangas, puheenjohtaja, puh. 854 7563,
050-358 6491, riitta.kangas@kolumbus.fi
- * Tarja Lahtinen, sihteeri, puh. 878 6105, 040-742 3181
- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-8736 195
- * Raija Hukkanen, puh. 899 174, 0400-628 096
- * Susanna Hentunen, puh. 050-350 8661
- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799
- * Matti Lankinen, puh. 0400-422 417

AIKUISRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, 050-358 6491

LAPSIRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, 050-358 6491
- * Susanna Hentunen, puh. 050-350 8661
- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-873 6195
- * Matti Lankinen, puh. 0400-422 417

PELIMANNIT:

- * Veijo Honkanen, puh. 524 432, 050-518 1184

INTERNET:

www.kansantanssinuoret.fi/spelarit
www.spelarit.net

Kansikuva: Juuri vihitty hääpari Karunan kirkon portilla
Hääkuvat Tapani Siltanen, muut valokuvat Matti Lankinen

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta